

عنوان فرایند: تاثیر تلفیق دانشجویان ترم های مختلف در گروه های کارآموزی در یادگیری مهارت ها در دانشجویان
اتاق عمل و هوشبری

صاحبان فرایند و همکاران: کاظم مسکنی، رویا اکبرزاده، فاطمه قارداشی، رقیه زردشت، حمیده یزدی مقدم، عزت
صمدی پور

محل اجرای فرایند: بیمارستان امدادی، مبینی و واسعی

نام دانشگاه: دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

گروه فرایندی: دانشجویان اتاق عمل، هوشبری

تاریخ اجرا (مدت اجرای فرایند): نیمسال اول و دوم سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹

مقدمه (اهداف و اهداف اختصاصی):

یادگیری از مهم ترین دغدغه های دانشجویان و مدرس است و هر فرآیندی که بتواند به یادگیری در دانشجویان کمک کند، می تواند در بازدهی بیشتر عملکرد دانشجویان موثر باشد. روش تلفیق دانشجویان ترم های مختلف منجر به بهره گیری علمی و مهارتی دانشجویان از یکدیگر علاوه بر یادگیری از استاد می گردد. در این روش هم زمان دانشجویان به عنوان معلم و فراگیر عمل می کنند. این روش یک قالب آموزشی است که در آن افرادی از گروه های اجتماعی یکسان که معلم نیستند، در امر یادگیری یکدیگر شرکت می کنند و خود نیز می آموزند. این شیوه روشی مفید برای آماده ساختن دانشجویان جهت اجرای نقش آموزشی در کنار نقش های دیگر است.

هدف کلی: تعیین تاثیر تلفیق دانشجویان ترم های مختلف در گروه های کارآموزی برای یادگیری مهارت ها در دانشجویان هوشبری و
اتاق عمل

اهداف اختصاصی:

کاهش میزان اضطراب دانشجویان هوشبری و اتاق عمل
افزایش میزان یادگیری دانشجویان مقاطع پایین تر از دانشجویان مقاطع بالاتر
افزایش مهارت دانشجویان ترم های بالاتر در انتقال اطلاعات به مقاطع پایین تر
دقت افزایی در ارزیابی رفتار دانشجویان توسط اساتید و مربیان
بهبود مهارت های روانی-حرکتی
بهبود برقراری ارتباط بین دانشجویان
روش اجرا:

این مطالعه کارآزمایی آموزشی به مدت دو ترم در دانشگاه علوم پزشکی سبزوار انجام شد. نمونه مورد مطالعه کلیه دانشجویان هوشبری (ترم سه و پنج) در نیمسال دوم، دانشجویان اتاق عمل (ترم سه و پنج) در نیمسال اول سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹ در اتاق عمل های سه

بیمارستان امداد (جراحی ارتوپدی، گوارش و اعصاب)، واسعی (جراحی گوش و حلق و بینی، ارنولوژی، چشم و لاپاراسکوپي) و مبینی (جراحی زنان و سزارین) در این فرایند شرکت داده شدند. تعداد کل دانشجویان هر گروه ۲۴ نفر بودند که به گروه های چهار نفره از هر ترم تقسیم گردیدند (هر ترم شش گروه). قبل از انجام طرح، توجیه و هماهنگی های لازم با مربیان و دانشجویان به عمل آمد و روش آموزشی جدید معرفی شد. روش تقسیم گروه ها به این ترتیب بود که یک دانشجوی سال بالایی، با یک دانشجوی سال پایینی در یک اتاق عمل قرار داده می شد. سپس میزان رضایت دانشجویان و مربیان اتاق عمل و هوشبری از این روش تلفیقی توسط پرسشنامه که در آن، در مورد میزان اعتماد به نفس، کار تیمی، بار کاری، کمک به دانشجویان دیگر و... سوال شده بود نظر داده و مهارت آنها به وسیله چک لیست مورد سنجش قرار گرفت.

نتایج : پیامدهای اجرای فرآیند:

- ۱- سهولت یادگیری دانشجویان مقاطع پایین تر از دانشجویان مقاطع بالاتر
 - ۲- کاهش اضطراب ناشی از حضور مربی
 - ۳- ایجاد تعامل بیش تر بین دانشجویان ترم های مختلف
 - ۴- ایجاد انگیزه در دانشجویان سال بالایی برای کسب دانش جهت پاسخگویی به دانشجویان سال پایینی
 - ۵- پرداختن به فرایندهای آموزشی مهم تر توسط مربیان و اساتید
 - ۶- کسب نقش آموزشی در دانشجویان سال بالایی
 - ۷- توانایی غلبه بر ترس های شخصی
 - ۸- بهبود مهارت های روانی - حرکتی
 - ۹- افزایش اعتماد به نفس و مهارت های رهبری در سال بالایی
 - ۱۰- احساس رشد و مشارکت در هر دو گروه سال بالایی و سال پایینی
- سطح اثرگذاری: دانشکده علوم پزشکی سبزوار، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

نتیجه گیری شامل چالش ها و مشکلات اجرایی:

- ۱- محدودیت فیزیکی فضای آموزشی
- ۲- تعداد زیاد دانشجویان
- ۳- فاصله زمانی زیاد بین هر دوره کارآموزی و در نتیجه فراموشی مهارت مورد آموزش
- ۴- نیاز به تمرکز بیش تر مربیان برای بررسی عملکرد دانشجویان اعم از دانشجویان سال بالایی و پایینی
- ۵- عدم پذیرش آموزش از دانشجوی سال بالایی توسط بعضی از دانشجویان سال پایینی بخصوص در مواردی که فاصله بین ترم ها کم باشد.
- ۶- امکان خطاپوشی توسط دانشجویان و اختفا اشکالات
- ۷- لزوم ارزیابی دقیق دانشجویان بطور اولیه به منظور تعیین صلاحیت آموزش توسط دانشجویان سال بالایی به سال پایینی